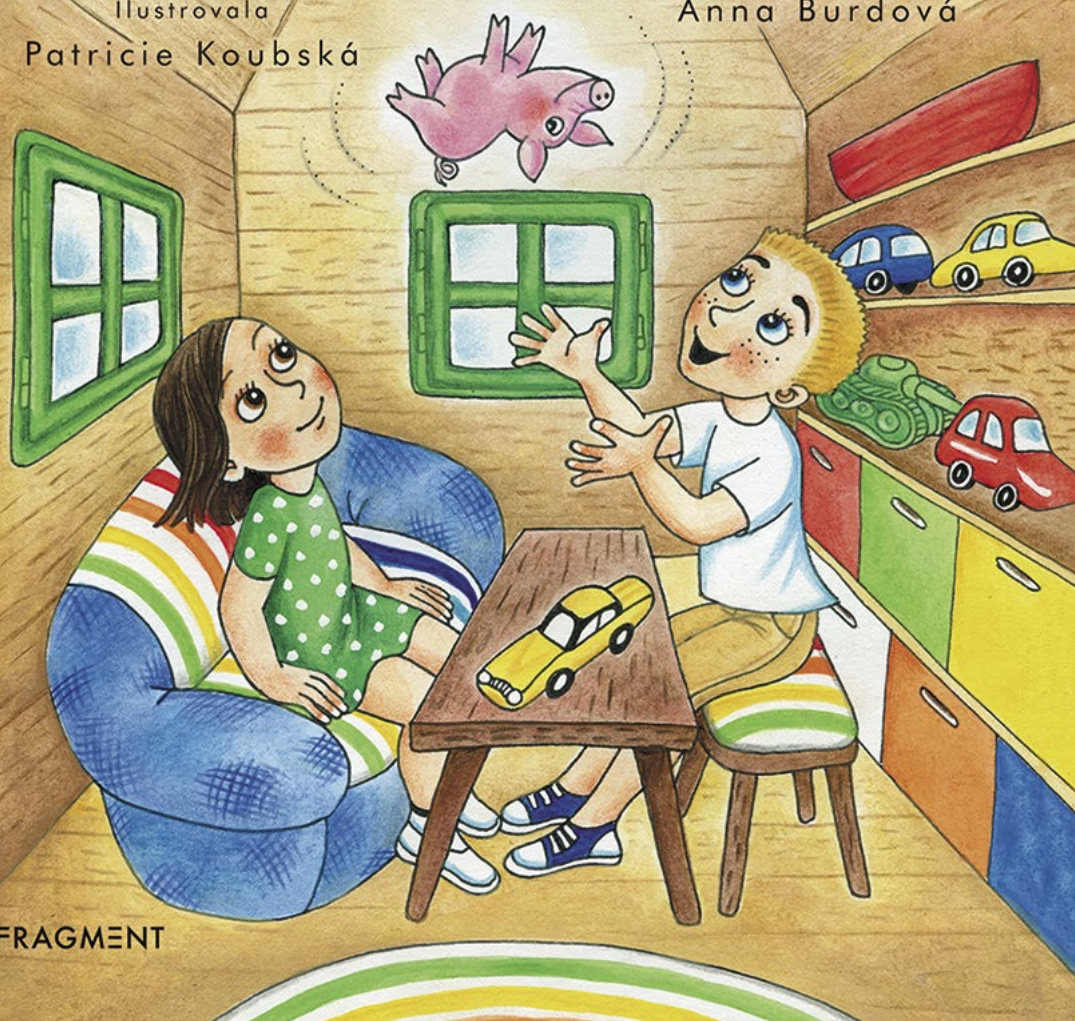

Čteme s radostí

Natálka a svět vzhůru nohama

Ilustrovala
Patricie Koubská

Anna Burdová

FRAGMENT

Čteme s radostí – Natálka a svět vzhůru nohama

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Anna Burdová
Čteme s radostí – Natálka a svět vzhůru nohama –
e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Natálka a svět vzhůru nohama

Napsala
Anna Burdová

Ilustrovala
Patricie Koubská

FRAGMENT

Text © Anna Burdová, 2019
Illustrations © Patricie Koubská, 2019

ISBN tištěné verze 978-80-253-4471-2
ISBN e-knihy 978-80-253-4537-5

Narozeniny

„Tohle je nejlepší den v mém životě!“ raduje se v duchu Natálka. O velké přestávce se všichni ze třídy seběhnou kolem ní, přejí všechno nejlepší a ptají se, co dostane k narozeninám.

Rozdává spolužákům bonbóny, které jí maminka dala pro tu příležitost do školy s sebou, a v břiše cítí šimrání. Je od radosti. Konečně se s ní všichni baví! Nikdo ji neodstrkuje s tím, že nepatří do jeho party.

„Odpoledne jedeme s našima na pouť, tak už se moc těším,“ chlubí se Natálka.

„Na Matějskou? Jé, na tý jsem ještě letos nebyla...“ zanaříká Ilonka.

„Já jo! A byl jsem na autodromu a vůbec jsem nenaboural,“ vytahuje se Samuel.

„Ne, jo? To já chodím na autodrom hlavně proto, abych ostatní pořádně naboural,“ směje se Tadeáš.

„Já nejradši chodím na ruský kolo,“ snaží se překřičet Natálka ostatní, aby náhodou nezapomněli, že tady taky je.

„Ty se nebojíš tý vejšky?“ obdivně na ni zamrká Justýnka.

„To jsi teda statečná.
Já si ještě vezmu pár
gumových medvídků,
jo?“

Natálka k Justýnce
natáhne ruku s pytlíkem
gumových medvídků.
Pozornost téhle
spolužačky ji obzvlášť
těší. Justýnka je
nejoblíbenější ve třídě.

Je moc hezká, nosí pěkné oblečení a všechny holky ji obdivují.
Každá by se s ní chtěla kamarádit, včetně Natálky. Ale Justýnka
si své kamarádky vybírá. Má jen dvě – Ilonku a Týnku. A ty by
pro ni udělaly všechno na světě, jen aby o své místo po jejím
boku nepřišly.

Natálka má radost, že se s ní Justýnka baví. Hned si
představuje, jaké to bude, když ji vezme mezi své nejbližší
kamarádky. Když zazvoní na hodinu a všichni se začnou
rozcházet do lavic, Natálka si troufne se zeptat:

„Justýnko, budeme kamarádky?“

Justýnka pokrčí rameny, dá si do pusy posledního gumového
medvídku a jde si sednout na své místo. Neodpověděla ano ani
ne, a tak má Natálka pořád ještě naději.

* * *

Odpoledne Natálka pospíchá domů, protože už se těší, až s mamkou a tatškou vyrazí na pouť. V šatně se ale zapomene s Justýnkou, Ilonkou a Týnkou. Děvčata si ukazují v časopisu Barbie, které šaty by se jim nejvíc líbily. Natálka se chce zapojit a taky na jedny ukáže. Ne, že by se jí tolik líbily, ale chce Justýnce dokázat, že má stejné zájmy jako ona.

„Holky, průšvih!“ vyděsí se Natálka, když se za nějakou dobu podívá na hodiny na telefonu. „Já už měla být dávno doma.“

Rychle se s děvčaty rozloučí, popadne aktovku a utíká ze školy. Jestli přijde domů moc pozdě, na žádnou Matějskou se nepojede, protože se rodiče budou zlobit.

Nakonec je ale všechno jinak. Jen co Natálka celá zadýchaná přiběhne domů, pozná, že je něco v nepořádku. Všude je ticho, nehraje rádio ani televize, jako tomu bývá jindy. Natálka si všimne, že na gauči v obývací jsou poházené věci a v knihovně chybí několik knih. Poleká se.

